

КРИЗОВИЙ МЕДІАДИСКУРС У ГЛОБАЛЬНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ ЯК ЧИННИК МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ ТА СПІВПРАЦІ

Громовенко В. В.

доктор філософії, доцент,

доцент кафедри іноземних мов професійного спілкування

Міжнародний університет

м. Одеса, Україна

Глобальний інформаційний простір зараз використовується не лише для обміну інформацією. Він трансформувався у динамічну платформу, де формуються міжнародна підтримка та солідарність. Метою цього дослідження є виявлення дискурсивних механізмів, які лежать в основі функціонування кризового медіадискурсу. Вивчення механізмів та процедур кризового медіадискурсу дозволяє пояснити, як інформація трансформується у владний ресурс та інструмент солідарності. Теорія фреймінгу в межах соціологічного підходу Е. Гоффмана розглядається як використання інтерпретаційних схем для класифікації та надання змісту навколишньому оточенню [3]. З огляду на медіадискурс фреймінг визначається як процес вибору певних аспектів реальності, які сприймаються аудиторією, та надання їм більшої ваги в тексті повідомлення. Р. Ентман деталізував цей процес, виокремивши чотири основні функції фрейму: визначення проблеми, діагностика її причин, винесення моральних суджень та пропозиція конкретних рішень або засобів правового захисту [1]. Гуманітаризація виступає як засіб деполітизації дискурсу, переносячи увагу з причин конфлікту на страждання людей, що дозволяє залучити до співпраці навіть ті країни, які намагаються зберігати політичний нейтралітет. Проте, як свідчать сучасні дослідження, цей процес супроводжується ризиками, коли агресивні онлайн-наративи намагаються зруйнувати гуманітарний простір через маніпуляції та цифрову дезінформацію [4].

У медійному кризовому дискурсі використання лінгвістичних механізмів, зокрема фреймінгу та гуманітаризації сприяє перетворенню локальних подій на глобальні.

Лінгвістичні та прагматичні засоби створюють ефект співпереживання. Це є ключовим фактором у залученні міжнародної підтримки. Прикладами таких засобів є емоційна лексика, метафоризація та персоніфікація.

Так, зокрема в американському медіатексті [2] простежується використання лексем *civilian deaths*, *grueling wars*, *mass killings*, *widespread rape and torture*, *shaky ceasefire*, які безпосередньо апелюють до емоційної сфери реципієнта, викликають почуття тривоги, жаху або співчуття.

Персоніфікація реалізується через номінації *civilians, victims, children*, що переводять абстрактний геополітичний конфлікт у площину індивідуального людського досвіду. Водночас метафоричне моделювання кризи через вирази *violence spiraling, region on the brink, civil war continued to grind on* формує когнітивний сценарій неконтрольованого розвитку подій та допомагає реципієнту візуалізувати динаміку кризи як механічний процес.

Аналізований текст не лише інформує, а створює дискурс саівпереживання. Використання зазначених засобів забезпечує ефект емпатійного залучення аудиторії, що виступає підґрунтям для формування солідарності. Кінцевою метою кризового медіадискурсу в глобальному вимірі є залучення міжнародної підтримки.

Література:

1. Entman R. M. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. 1993. Vol. 43, No. 4. P. 51–58.
2. Global conflict 2025: Gaza, Sudan, Ukraine. *The Washington Post*. 2026. Jan. 1. URL: <https://www.washingtonpost.com/world/2026/01/01/global-conflict-2025-gaza-sudan-ukraine/> (дата звернення: 20.04.2026).
3. Goffman E. Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience. New York : Harper & Row, 1974. 584 p.
4. The Humanitarian Space in Myanmar: Risks and Harms from Online Narratives. *Insecurity Insight*. 2025. 24 p. URL: <https://insecurityinsight.org/wp-content/uploads/2025/11/THENUM1.pdf> (дата звернення: 20.04.2026).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-2-38>

ЖАНРОВО-ДИСКУРСНИЙ ПІДХІД ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ФОРМУВАННЯ ТЕКСТОТВІРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГІВ-ГЕРМАНІСТІВ

Діконська К. Л.

*аспірантка третього курсу
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

З'ясовуючи принципові розбіжності, які мають місце у стандартизації змісту підготовки майбутніх викладачів іноземних мов в Україні та у